

גיליון 300 • ערב שבת קדש בשלח/שירה • י' שבט תשע"ח

"באתי לגני, אחותי פלה"

שבת סגלה

ילד/ילדה: איזו שבת גדולה ונשגבה, יש לנו היום! גם שבת שירה! ביה מספרת הפרשה על שירת הים אותה נשאו בני ישראל לה' בעת קריעת ים סוף, וגם יום קבלת הנשיאות על ידי הרבי נשיא דורנו.

בשבת שעברה למדנו ממאמר 'באתי לגני' - המאמר האחרון של הרבי הרי"צ, אותו כתב על מנת שהחסידים ילמדוהו ביו"ד שבט.

יש שטות ויש שטות

אבא/אמא: למדנו שעל כל יהודי לבנות בלבן את המשכן לה' ולדאג שתשרה בו השכינה. איך בונים את המשכן האישי? מספרת לנו התורה שהמשכן היה עשוי מעצי שטים. כך גם המשכן שבלב צריך להיות בנוי מעצי שטים.

המבצע בעיצומו

לקראת יו"ד שבט יום הגדול והקדוש יום ההילולא של הרבי הרי"צ ויום קבלת הנשיאות של הרבי ולרגל גיליון "נשמתא דאורייתא" ה-300 כל הילדים שילמדו עם אחד ההורים 3 שבועות "נשמתא דאורייתא" ישתתפו בגרלה על כרטיס טיסה לרבי.

על מנת להירשם למבצע - הביאו את הספח 3 שבועות למוסד הלימודים מערכת "הורים וילדים לומדים נשמתא דאורייתא"

להורים היקרים בשורה משמחת

המבצע שמאחד את כללות אנ"ש בעיצומו: הזדרזו לשלוח פרטיכם

לקראת יו"ד שבט הצטרפו אלפי אנ"ש חסידי חב"ד - אנשים ונשים - למבצע ההכנה הארצי ליום הבהיר, יום קבלת הנשיאות של הרבי.

במסגרת המבצע לומדים בני הזוג יחדיו את מאמר "באתי לגני" תשל"ח, המתאים לשנה זו, מתוך חוברת מאירת עיניים עם ביאורים קולחים השווים לכל נפש.

כל משתתפי המבצע אשר שולחים מייל לכתובת: lkanelsky@alephil.org, עם המילה "אנ"ש", מקבלים טופס קצר למילוי מספר פרטים ונכנסים להגרלה על כרטיס טיסה זוגי לחצרות קודשנו ועל שוברי קניה רבי ערך בחנויות מובחרות.

ניתן אף להיכנס ישירות לטופס ההרשמה בכתובת: <https://goo.gl/forms/Vt51Svdb0hvhgz1l1>

את המאמר ניתן ללמוד מתוך החוברות המיוחדות שחולקו בריכוזי אנ"ש וכן הקובץ ה'דבר מלכות' השבועי.

ההזדמנות האחרונה למשלוח פרטיכם הינה ביום רביעי ט"ו בשבט. הצטרפו גם אתם!

300

למוד חסידות מגיל חנוך

"למוד חסידות צריכים להכניסו ל'תכנית הלימודים' מיד בתחלת גיל החנוך בגיל שש. והטעם לקב היות ובעולם הולכת ומתגברת הכפירה (רחמנא ליצלן) וילידים מגיל צעיר כבר מחדירים עניינים של הפך האמונה, צריכים להרבות כנגד זה בקדשה וכבר מגיל חנוך."

(יחידות' האדמו"ר מבעלזא אצל הרבי)

300

נשמתא דאורייתא

איכות הזמן שהורים מקדישים לילדיהם, ולאו דווקא כמות הזמן, משפיעה עד מאד על הערך העצמי שלהם. ילד שהורה מפנה זמן כדי להיות איתו, מקבל מסר: אני אהוב, אני חשוב לאמא ואבא שמפנים זמן כדי להיות איתי, אני כנראה ראוי ושווה, אני מעניין אותם.

מבצע "אבות ובנים" שיזמה ארגון נשמתא דאורייתא תרמה רבות להשגת המטרה וזכתה להצלחה רבה להאהיב על הילדים את לימוד התורה והחסידות שילוו אותו בכל אשר ילך.

ברכותיי להופעת גיליון ה-300 חזקו ואמצו.

הרב נפתלי הכהן רוט
מנהל מרכז חינוכי חסידותי

נכנסתי אל הרבי והתחלתי לספר לו על המצב. אני ספרתי, והרבי בכה. נהר דמעות זרם מעיניו. היה זה מראה מזעזע. ארבע שעות עמדתי לפניו, כשעיניו זולגות דמעות על מצבם של החסידים.

כשיצאתי מחדרו פגשתי באמו של הרבי. אמרתי לה בסערת-רוחי, שהחסידים עצמם לא היו שבורים כפי שנשבר לבו של הרבי בשמעו את מצבם.

אמרה לי הרבנית: "מה אתה יודע! כשאני נכנסת לחדרו של בני לאחר שהוא מקבל אנשים ל'יחידות', אני מוצאת את הרצפה פלה רטבה מדמעותיו!"

לזכות הת' מנחם מענדל שיחי' ריבקיין לרגל יום הבר מצוה י"ד שבט שיגדל חסיד יר"ש ולמדן ויזכו הוריו לגדלו לתורה ולחופה ולמעשים טובים נדפס ע"י ולזכות הוריו יהודה ואלה שיחיו ריבקיין

לזכות רבקה בת יונה לרגל יום הולדתה ד' שבט לזכות חיים יעקב ניסים בן יונה לרגל יום הולדתו א' שבט לזכות שמעון בן ורדה לרגל יום הולדתו י"ז שבט נדפס ע"י ולזכות משפחת לסאוו

לזכות הת' ישראל שיחי' גרשוביץ לרגל יום הולדתו ז' שבט נדפס ע"י ולזכות הוריו מנחם מענדל ואלקה שיחיו גרשוביץ

לשנת הצלחה וברכה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות

גיליון 300 בשלח

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

תאוכה שהיזיה למערכת "נשמתא דאורייתא" לרשימה גיליון ה-300

למדנו ששטים זה מלשון 'שטות'. אחד הפרושים של המלה שטות הוא הט"ה - תזונה מהדרך הישרה לצד ימין או לצד שמאל. הנפש הבהמית 'מוכרת לנו שטות'... היא רוצה להטות אותנו מהדרך הישרה של אהבת ה'. היא רוצה שנעסק עם כל ההתלהבות בתאוות עולם הזה, להתלהב בעת אכילה ושתייה, טיולים וכדומה. כנגד השטות של הנפש הבהמית עלינו להתנהג בשטות של קדשה - לעסק מעבר לרגיל, בתורה ובמצוות. ללמד - בהתלהבות. להתפלל - בהתלהבות. לקיים מצוות - בהתלהבות. מה אתה מתפעל? אתה לא מתנהג נורמלי... אנשים חושבים שזה מוזר איך שאתה מתנדנד בתפלה... זו שטות חיובית. שטות של קדשה. כאשר אנו נוהגים כך, אנו זוכים להוריד את השכינה למטה.

כיצד נתגבר?

ילד/ילדה: הנפש הבהמית מנסה להשכיח מאתנו את אהבת ה'. את העבודה שאנחנו רוצים להיות קשורים אליו בכל רגע. היא אומרת לנו: "לא נורא, רק תעשה עברה קטנה".

גם כאשר מדבר על עצם הקשר של היהודי עם הקדוש-ברוך-הוא, כאשר חלילה גוזרים עליו לעבד עבודה-זרה, הוא מוכן למסר את הנפש על קדוש ה'. בכזה מקרה הרוח-שטות לא עובדת עליו...

אבל אנחנו עדין זקוקים לעצה טובה, כיצד להתגבר על הרוח-שטות בכל רגע ורגע. כיצד לא לשכח את אהבת ה', גם כשהנפש הבהמית מאוד קורצת לנו עם איזו עברה 'קטנה'.

לא לרוץ לפביש

אבא/אמא: הגמרא אומרת שכאשר אדם הולך

נקודה משיחה

חמשה עשר בשבט

ילד/ילדה: בשבוע הקרוב, בחמשה-עשר בשבט, יחול ראש-השנה לאילנות. אנחנו מכירים את הפסוק "כי האדם עץ השדה". מה הקשר בין האדם לבין העץ? למה אנחנו צריכים לחגג את ראש-השנה לאילנות?

אבא/אמא: יש הרבה דברים בצמיחה של העץ, שמזכירים את ההתפתחות וההתבגרות של האדם, נזכיר מסר אחד:

לגנב חלילה, הוא מתפלל לה' ומבקש ממנו: "ה' תעזר בבקשה שהגנבה תצליח" ... איך יכול להיות שהגנב מתפלל לה' והוא עוד מבקש שהגנבה תצליח!?

הקסבר הוא שכל יהודי, אפלו גנב, מאמין בה' ומתפלל אליו. הבעיה של הגנב שהאמונה לא מחיבת אותו. מה הפרוש? מצד אחד הוא מאמין בה' אך מצד שני הוא לא מרגיש שכל מה שה' אומר בתורה מחיב אותו. הוא לא מרגיש שזה לא יתכן ואפלו מגחך שמצד אחד הוא מאמין בה' ומצד שני הוא עושה הפוך ממה שה' רוצה והולך לגנב.

זה כמו ילד קטן שמסבירים לו שאסור לרוץ לכביש, אך לפתע הכדור שלו התגלגל לעבר הכביש. הילד מבין שאסור לרוץ, אבל ברגע האמת הוא שוכח ועלול לרוץ חלילה לכביש בעקבות הכדור שלו.

צריף דעת

ילד/ילדה: שמעתי פעם שהסבה שילד עד גיל 13 לא מחיב במצוות, אלא רק מצד חנוכה, היא מכינה ש"אין לו דעת", עד שיעשה בר-מצוה. מה הפרוש אין לו דעת? הרי הוא מבין דברים מצעין... מסבירה תורת החסידות ש'דעת' זה לא להבין את הדבר, אלא להרגיש כיצד הדבר הזה מחיב אותי. גם אם הכדור יברח לכביש ומאוד בא לי לרוץ בעקבותיו, אני מרגיש באותו רגע שאסור לי לעשות זאת ולא רודף אחריו. אם לגנב היתה 'דעת', הוא היה מרגיש שהאמונה בה' לא מאפשרת לו לגנב, והיה הולך לחפש עסק כשר...

אז מה אנחנו צריכים בשביל להתגבר על הרוח-שטות? דעת! דעת פרושה שלרגע אחד איננו עוזבים את הקשר עם ה'. אנחנו מצליחים להרגיש כיצד כל עברה קלה מרחיקה אותנו מה' ומבינים שזו תהיה שטות להתפתות לנפש הבהמית. הדעת זה הכוח שמחזיק כל הזמן את החבל שמקשר בין הנשמה לה'.

הרועה הנאמן

אבא/אמא: הדור של משה רבנו נקרא 'דור דעה', משה הוא הרועה הנאמן שדאג לדור שלו שתהיה להם 'דעת' להתחבר כל הזמן עם ה'. למה הוא נקרא רועה נאמן? כמו רועה שדואג לצאן שלו למזון - שמוזין ומחבר את הנפש עם הגוף, כך גם תפקידו של הרועה הרוחני של עם-ישראל - לחבר את האמונה עם הגוף. שיהודי לא יאמין בה' וימשיך לגנב, אלא יחיה עם האמונה בכל רגע.

כך גם בכל דור ודור יש את רועי ומנהיגי ישראל שמעוררים ומחברים את עם-ישראל עם הקדוש-ברוך-הוא, ומעניקים להם את כוח ה'דעת'.

הרבי הוא שמונה לנו את הדרך כיצד להמשיך ולבנות את המשכן לה', על-ידי תורה ומצוות, עד שנזכה לקיום היעוד "באתי לגוי אחותי כלה" - שה' יחזר וישרה את שכינתו בעולם הזה, בגאולה השלמה בקרוב ממש.

הלכה: לחזק את ההתקשרות לרבי, למוד תורת החסידות וקיום הוראותיו וכך להצליח להשאיר מחברים בכל רגע עם ה'.

(מעובד ע"פ מאמר באתי לגוי תש"ד ועוד)

בדרכי החסידים

ענוה של רבי

ענוה של רבי

על הענוה של הרבי עצמו, העיד חמיו הרבי הרי"צ...

היה זה כשהגיעו הרבי והרבנית לחופי ניו-יורק, אחר שהצליחו להמלט מאירופה הנוצרת. הרבי הרי"צ היה תשוש ולא היה יכול לצאת לנמל לקבל את פניהם. הוא קרא לארבעה מזקני וחשובי החסידים ומנה אותם ליצג אותו בקבלת הפנים, ואז הוא הוסיף ואמר:

"אגלה לכם מי הוא: הוא עורך 'תקון חצות' בכל לילה. הוא בקי בעל-פה ב'תלמוד בבלי' עם מפרשי הראשונים, ב'תלמוד ירושלמי' ומפרשי, ב'רמב"ם וב'לקוטי תורה' עם כל הגהות הצמח-צדק". הרי"צ הוסיף: "ומכל מקום הולך עם הכובע כלפי מטה". בהתכוננו לכך שהרבנים נוהגים בדרך כלל ללכת עם כובע רבני מורם, ואלו הרבי בענותנותו הולך עם כובע 'קנייטש' שמפנה למטה... הרבי הרי"צ הוסיף ובקש, כי בעת

(מעובד ע"פ מכתב הרבי, ערב ט"ו בשבט תשכ"ה)

שיגיע הרבי ל-770, יצאו תלמידי הישיבה ויקבלו את פניו.

לא מרפין ראש

שנים רבות היה הרבי נשיא דורנו נוהג ללכת רגלי מביתו ל-770 ובחזרה. יהודי, תושב המקום, שאינו חסיד חב"ד, היה נקלע פעמים רבות למסלול הליכתו של הרבי, ובכל פעם היה הרבי מרפין את ראשו כלפיו, לאות שלום. פעם אחת הבחין היהודי, כי לעתים פוגש הרבי בדרך גם תושב גוי, אך אינו מסתפק בכרכת שלום, אלא עוצר ומחליף עמו כמה מלים.

בהזדמנות אחת אור היהודי עז ושאל את הרבי, מדוע הוא מקבל רק הרכנת ראש, ואלו הגוי זוכה שהרבי ישוחח עמו.

השיב הרבי: "מימי לא הרכנתי את ראשי כלפי גוי, ולכן אין לי בררה אלא להחליף עמו כמה מלים".

"יש לי רבי"

החסיד ר' אליעזר ננס בקר בצעירותו אצל אביו של הרבי נשיא דורנו, רבי לוי-יצחק. פעם אמר לו רבי לוי-יצחק: "בוא ואראה לך דבר שביאי לך תועלת", ופתח דלת של חדר. ר' אליעזר ראה נער כבן שלוש-עשרה, יושב מול ערמת ספרים ופניו מאירות.

עברו שנים. ר' אליעזר נאסר על-ידי הקומוניסטים ועבר חקירות וענויים. ברגעי משבר היה מעמיד לנגד עיניו את דמותו של הרבי הרי"צ, וממנה שאב כוח ועצמה.

פעם אחת אמר לו החוקר ברשעיות: "אני יודע שהחזקת מעמד בזכות הרבי שניאורסון, אבל שניאורסאהן כבר אינו נמצא", וספר לו על הסתלקותו של הרבי הרי"צ.

באותו רגע חש ר' אליעזר חלשה נוראה. עיניו חשכו. ואז עלתה פתאום לנגד עיניו דמותו של הנער, בנו של רבי לוי-יצחק, והוא אמר לחוקר: "יש לי רבי, ולא אשכח". לאחר זמן נודע לו, שאכן הנער הזה נתמנה לאדמו"ר השביעי של חסידות חב"ד.

"הרצפה פלה רטובה"

ספר החסיד ר' שמחה גורודצקי זכרוננו-לברכה:

בשנת תרפ"ג הטיל עלי הרבי (הרי"צ) לבקר בקרב רפווי החסידים ולהביא לו דיווח על מצבכם. היתה זו תקופה קשה ורבים ממש רעבו ללחם. הדו"ח שהבאתי היה אפוא עגום מאוד.